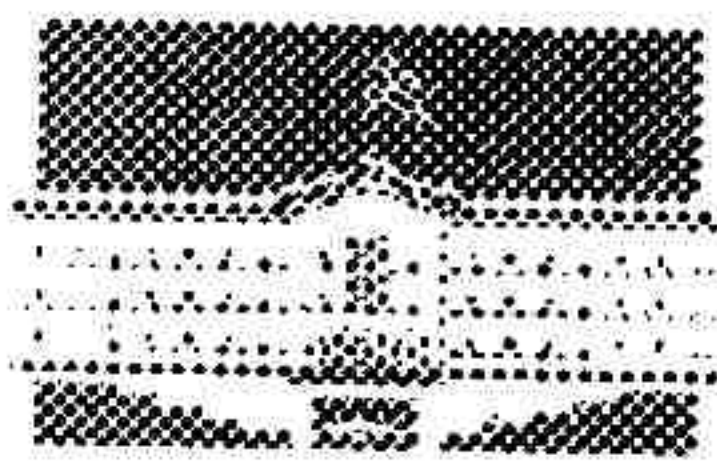

**ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ**

ΠΑΒ_	4947
12 ΑΠΡ. 2011	

Προς το Προεδρείο της Βουλής των Ελλήνων

ΑΝΑΦΟΡΑ

**Προς τον κ. Υπουργό:
Εθνικής Άμυνας**

Ο βουλευτής Β' Αθήνας Φώτης Κουβέλης κατέθεσε αναφορά του ε.α. Ανθυπασπιστή Παπανδρέου Κυριάκου, με την οποία ζητείται, εκ νέου, η θεσμοθετημένη αποκατάσταση όσων αξιωματικών εξαναγκάστηκαν σε παραίτηση, ή διώχθηκαν, κατά την πολιτικά ταραγμένη περίοδο 15.7.1965 έως 21.4.1967, δεδομένου ότι σύμφωνα με τις αριθμ. 290/1993 και 308/1987 αποφάσεις του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, οι παραπάνω περιπτώσεις δεν καλύπτονται από την κείμενη νομοθεσία.

Αθήνα, 11/4/2011

Ο καταθέτων βουλευτής

Φώτης Κουβέλης

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ε.α. Ανθυπασπιστή Αεροπορίας
Παπανδρέου Κυριάκου του Αθαν.
κατοίκου Πατρών
οδός Αετορράχης αριθ. 19
Ταχ. Κωδ. 26442
Αρ. Δελ. Ταυτ. Ξ 683243
Πάτρα 4 - 2011

ΠΡΟΣ

1. Τον Προεδρείο της Βουλής των Ελλήνων
ΑΘΗΝΑ
2. Υπουργείο Εθνικής Άμυνας
Γραφείο κ. Υπουργού
ΧΟΛΑΡΓΟΣ 15451
3. Κύριο Φώτη Κουβέλη
Πρόεδρο Δημοκρατικής Αριστεράς
Κριεζώτου 4
10671 ΑΘΗΝΑ

Συνέχεια σε επιστολή - υπόμνημά μου με το οποίο ζητώ την αποκατάσταση κατηγορίας αξιωματικών των Ενόπλων Δυνάμεων οι οποίοι εξαναγκάστηκαν σε παραίτηση, ή κατά οποιονδήποτε άλλο τρόπο διώχτηκαν για πολιτικούς λόγους κατά το παραγμένο πολιτικά χρονικό διάστημα 15-7-1965 έως 21-4-1967, όπως σε ομοειδείς νομικές και πραγματικές καταστάσεις ο νόμος (άρθρο 1 Ν. 339/1983 ΦΕΚ Α' 35/18-3-83) έδωσε τη δυνατότητα αποκαταστάσεως του προσωπικού των Σωμάτων Ασφαλείας, υποβάλλω τόσο την αριθμ. 290/1993 όσο και την αριθμ. 308/1987 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθήνας, που έχουν ασχοληθεί με τις συνδυασμένες διατάξεις του Ν.Δ. 197/74 και του Ν. 1447/84, οι οποίες δεν καλύπτουν τις παραπάνω περιπτώσεις. Καλύπτουν όσους εξήλθαν λόγω αποστρατείας, αποτάξεως και οριστικής απολύσεως.

Στο φύλλο 4 η πρώτη απόφαση και στα φύλλα 4 και 5 η δεύτερη, ερμηνεύουν αφ' ενός τη

διάταξη του άρθρ. 6 Ν. 1447/84 ως εξής: εξήλθαν... εξαιτίας δυσμενούς κρίσεως (όπως αποστρατεία, απόταξη, απόλυση) και επομένως στη διάταξη αυτή του άρθρου 6 δεν περιλαμβάνονται και οι εξαναγκασθέντες σε παραίτηση, αφ' ετέρου (ερμηνεύουν) ότι «ναι μεν για την επανάκριση αυτή (αντικείμενο κρίσεως) το άρθρο 6 του Ν. 1447/84 παραπέμπει περαιτέρω στο Ν.Δ. 197/1974 κ.λπ., όμως για τον προσδιορισμό των προσώπων που δικαιούνται να ζητήσουν αυτή την επανάκριση (υποκείμενα της κρίσεως) δεν έχει εφαρμογή το άρθρο 1 του Ν.Δ. 197/1974...»

Παράκληση όπως καλυφθούν και οι παραπάνω περιπτώσεις στην αναθεώρηση του σχετικού νομικού πλαισίου.

Με τιμή

Κυριάκος Παπανδρέου

Ε.Α. Ανθυπασπιστής Αεροπορίας

Ερμηνεύει δύσμενή κρίση = αποδράτεια, απότα
οριστική απόλυτη.
Απόφαση που έχει ασχοληθεί με τις συνδυα
σμένες διατάξεις των άρθρων
1 του Ν.197/74
6 του Ν.1447/84.

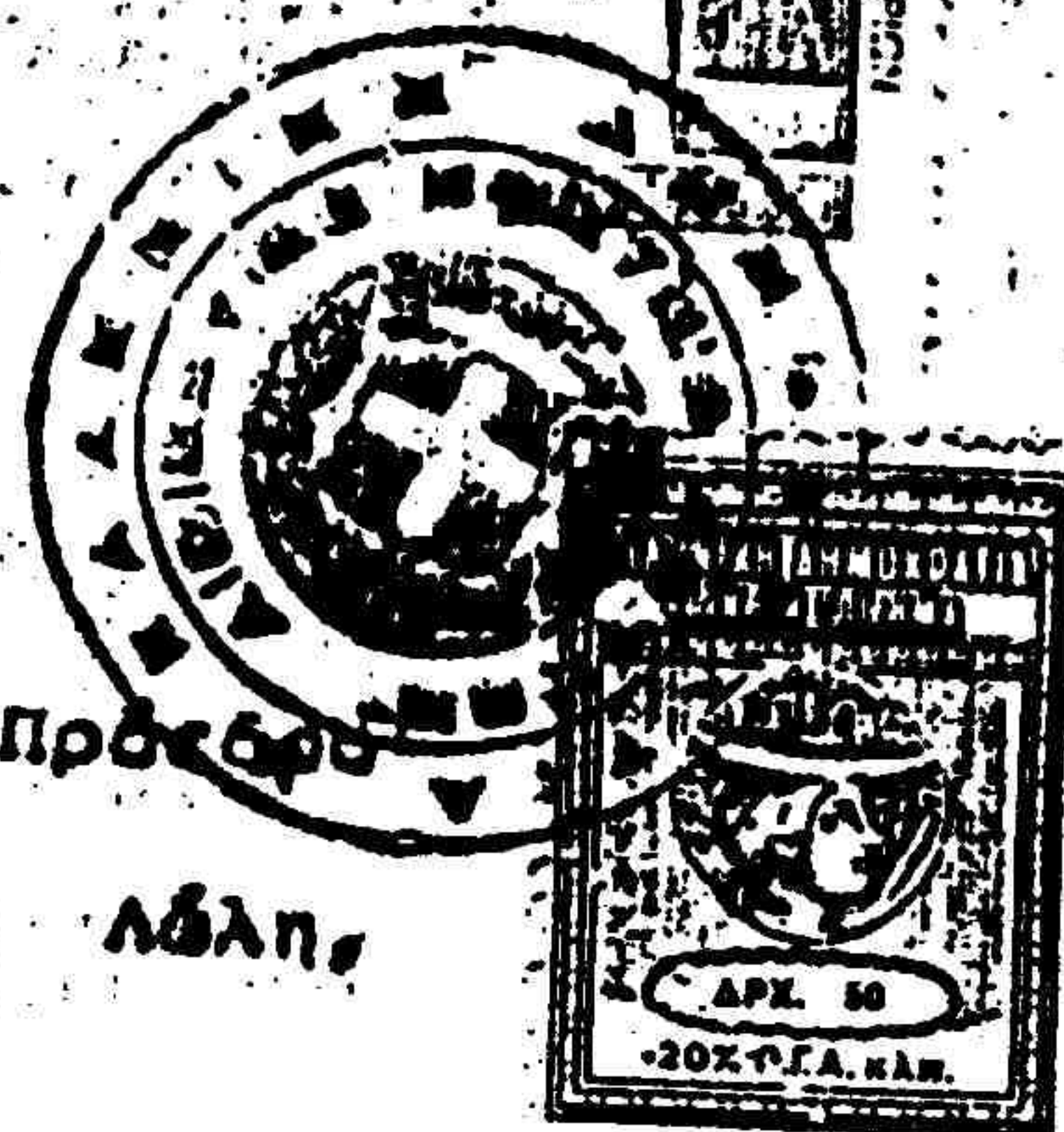
ΤΟ

ΔΙΚΗΤΙΚΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ και 6 του Ν.1447/84.

Τμήμα Α2

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Με μέλη τους: Γεώργιο Παπαδόπουλο, Πρόεδρο
Εφετών Α.Δ., Παναγιώτη Ρουμελιώτη και Ιωάννη Λάλη,
Εφέτες Διοικητικών Δικαστηρίων,

α υ ν ε ρ ρ α σ ε δημόσια στο ακροατήριο
του στις 15 Μαρτίου 1993, με Γραμματέα τον Λεωνίδα
Σφήκα, για να δικάσει την από 28 Φεβρουαρίου 1992,
αίτηση

τ ο υ Γεωργίου Βουδοβρη, κατοίκου Καζάρμας
- Χαραυγής Πυλίας Μεσοητίας, που παραστάθηκε με τον
πληρεξούσιο του δικηγόρου Κυρίλλο Ουλκερόγλου, ο οποίος
διόρισε στο ακροατήριο τον Νικόλαο Γαλάνη

κ α τ ά του Υπουργού Εθνικής Άμυνας, που
παραστάθηκε με τον Πρόεδρο του Ν.Ε.Κ. Χριστόδουλο
Μπότσιο.

Με την αίτηση του αυτή, ο αιτών ζητά να
ακυρωθεί η 23.10.1991 απόφαση (Πρακτικό) του Μικτού
Ειδικού Συμβουλίου, καθώς και κάθε άλλη συναφής πράξη ή
παράλειψη της Διοίκησης.

Κατά τη δημόσια συζήτηση, που ακολούθησε, το
Δικαστήριο άκουσε:

τον εισηγητή της υπόθεσης, Εφέτη Διοικητικών
Δικαστηρίων, Ιωάννη Λάλη, που διαβάσε τη σχετική έκθεση
του εξέθεσε τα ζητήματα που προκύπτουν και ανέπτυξε την
γνώμη του γι' αυτό,

τον πληρεξούσιο δικηγόρο του ατόμου, που ανέπτυξε και προφορικά τους λόγους ακύρωσης και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση, καθώς και τον εκπρόσωπο του Υπουργού, που ζήτησε να απορριφθεί η αίτηση.

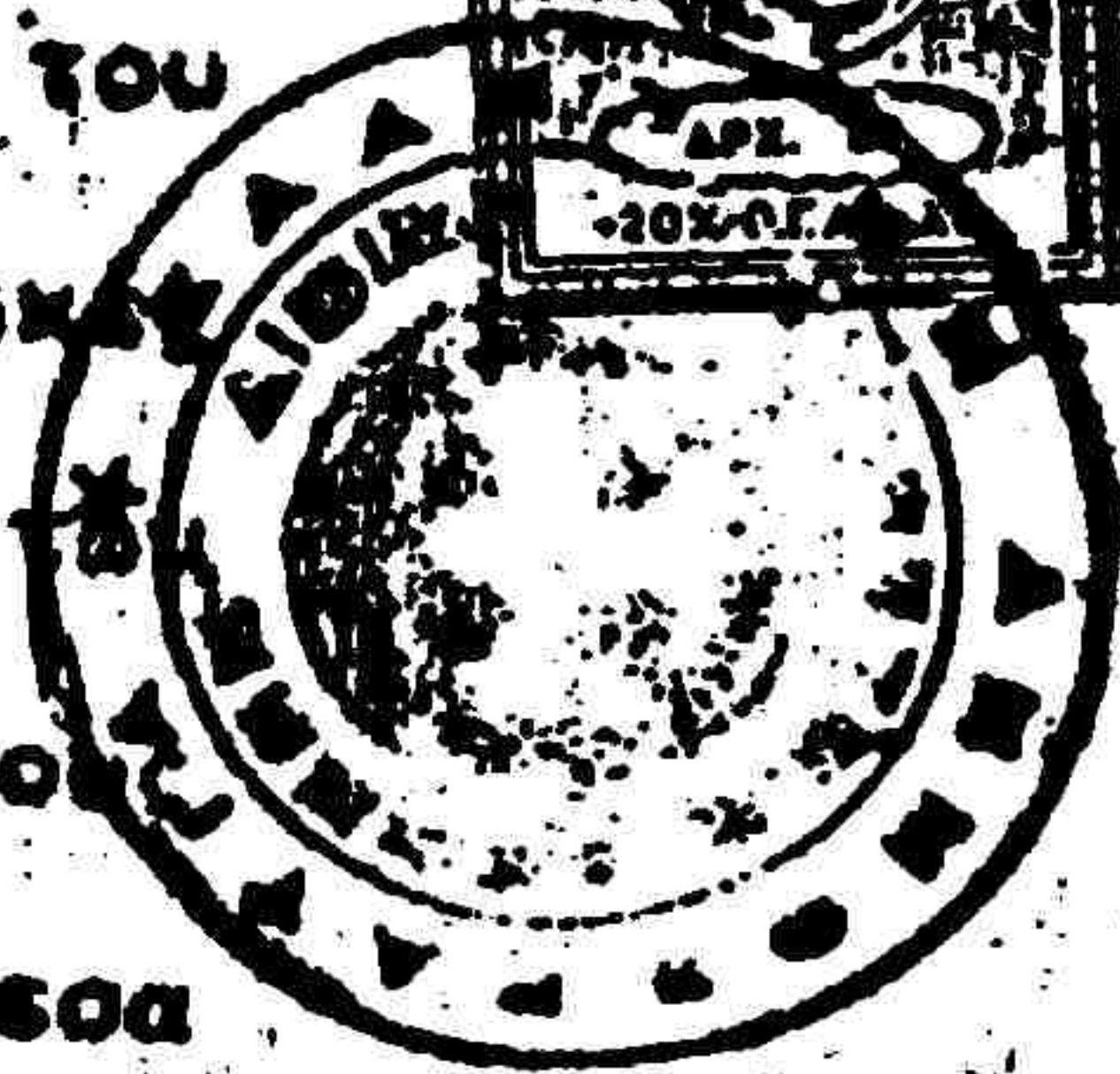
Μετά τη συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε βεβαίωση και αφού

μ ε λ έ τ η σ ε τη βεβαίωση και τις σχετικές διατάξεις.

α π ο ψ α σ ε ς ε τ α εξής:

Επειδή με την κρινόμενη αίτηση, για την οποία καταβλήθηκαν τα νόμιμα τέλη και το παράβολο (βλ. βεβαίωση ελεγχέως 9694694-95/92 και ειδικά έντυπα παραβόλου 104919, 2401209), ζητείται να ακυρωθεί η από 23.10.1991 απόφαση (Πρωτόκολλο) του Νικηφόρου Κελεσιώτη, με το οποίο ο αιτών κρίθηκε ότι δεν υπάγεται στις αποκαταστατικές διατάξεις του άρθρου 6 του Νόμου 1447/1984.

Επειδή με τις παραπάνω διατάξεις του άρθρου 6 του Νόμου 1447/1984 ορίζεται ότι: "Εις τις διατάξεις του Ν.Δ. 197/1974, του Ν. 322/1976 και αυτού του νόμου υπάγονται και οι στρατιωτικοί των Ενόπλων Δυνάμεων που εξήλθαν από την υπηρεσία πριν από την 21.4.1967, εξαιτίας δυσμενών κρίσεων, οι οποίες οφείλονταν αποκλειστικά στην υπηρεσιακή τους δραστηριότητα για τον εντοπισμό και την παρεμπόδιση της δράσης των κομμουνιστών της 21.4.1967 ή άλλων οργάνων στο στράτευμα, κατά το προπαρασκευαστικό στάδιο της εκβολής της δικτατορίας.....".

Επειδή από τις εξαιρετικές διατάξεις του
παραπάνω νόμου 1447/1984, που αναφέρονται σε ειδικές
περιπτώσεις κρίσεως και αποκαταστάσεως
στρατιωτικών, οι οποίοι κατά διάφορους τρόπους
έδωχθηκαν για συμπεριφορά ή δραστηριότητα άμεσα
σχετιζόμενη με το στρατιωτικό καθεστώς της 21.4.1967
και την προπαρασκευή του, προκύπτει ειδικότερα ότι, για
να υπαχθεί ο στρατιωτικός στις ειδικές αποκαταστατικές
ρυθμίσεις του άρθρου 6 του νόμου αυτού, απαιτείται,
εκτός των άλλων προϋποθέσεων, να είχε εξέλθει από το
στράτευμα αποκλειστικά «εξαιτίας δυσμενούς κρίσεως»
όπου ρητώς επισημαίνεται στο κείμενο του νόμου, δηλαδή
η έξοδος από την υπηρεσία να ήταν το άμεσο αποτέλεσμα
της δυσμενούς αυτής κρίσεως των συμβουλίων, όπως στις
περιπτώσεις αποστρατείας, αποτάξεως και οριστικής
απολύσεως. Επομένως δεν εμπέδουν στις πιο πάνω
ρυθμίσεις οι περιπτώσεις εκείνες των στρατιωτικών, οι
οποίοι δεν απομακρύνθηκαν εξαιτίας δυσμενών κρίσεων,
αλλά είχαν παραιτηθεί από την υπηρεσία πριν από την
21.4.67, κατόπιν αιτήσεώς των, άσχετα από τους λόγους
που τους οδήγησαν στην υποβολή της παραίτησεως. Η
έννοια αυτή του νόμου προκύπτει κατ'αντιδιαστολή και
από το γεγονός ότι σε άλλους αποκαταστατικούς νόμους
(άρθρο 5 παραγρ. 1 Ν.Α. 76/74, άρθρ. 12 παραγρ. 1 Ν.
1232/82), ιδιαίτερα μάλιστα στις συναφείς διατάξεις
της παραγρ. 1 του άρθρου 1 του Ν.Α. 197/1974, ρητώς
συμπεριλαμβάνονται στις αποκαταστατικές ρυθμίσεις, όχι
μόνο οι στρατιωτικοί που αποστρατεύθηκαν, αλλά και όσοι

→ απ' αυτούς εξαναγκάσθηκαν σε παραίτηση. Και γαί μὲν γιὰ
τὴν ἐκπαίδευση αὐτὴ (ἀντικείμενο τῆς κρίσεως) τὸ ἄρθρο
6 τοῦ Ν. 1447, παραπέμπει περαιτέρω στο Ν.Δ. 197/1974
κ.λ.π., ὅμως γιὰ τὸν προσδιορισμὸ τῶν προσώπων, ποὺ
ὀφειλόμαστε νὰ ζητήσουμε αὐτὴ τὴν ἐκπαίδευση (υποκείμενα
τῆς κρίσεως), δὲν ἔχει ἐφαρμογὴ τὸ ἄρθρο 1 τοῦ Ν.Δ.
197/74, ἀφοῦ τὰ πρόσωπα αὐτὰ κατὰ ρητὴ καὶ σαφὴ
διατύπωση εἰδικῶς καθορίζονται με αὐτὸ τοῦτο τὸ ἄρθρο 6
καὶ περιορίζονται μόνο σε ὁσους "ἐξήλθαν....."
ἐξαιτίας δυσμενοῦς κρίσεως! (ὅπως ἀποστρατεία,
ἀπόταξη, ἀπόλυση), χωρὶς κατόπιν αὐτοῦ νὰ καταλείπεται
ἀναφορικὰ με τὰ υποκείμενα τῆς ἐκπαίδευσης, εὐχέρεια
ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 197/74, καὶ ἐπομένως στὴ
διάταξη αὐτὴ τοῦ άρθρου 6, δὲν περιλαμβάνονται οἱ ὁποῖοι
καὶ οἱ "ἐξαναγκασθέντες" σε παραίτηση, κατὰ πρόδηλη
ἀντίθεση πρὸς τὴν διάταξη τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 197/74,
ὅπου εἰδικῶς καὶ ρητῶς μνημονεύεται καὶ ἡ κατηγορία
αὐτὴ τῶν στρατιωτικῶν. Ἀλλωστὲ οἱ διατάξεις τοῦ Ν.Δ.
197/74 καλύπτουν ἄλλη περίοδο, ἥτοι 21.4.67-24.7.74,
τὸ χρονικὸ διάστημα τῆς δικτατορίας (21.4.67-24.7.74),
κατὰ τὸ ὁποῖο ἐπικρατοῦσαν ὅλες ἐξαιρετικὲς συνθήκες,
ἐνῶ ἡ διάταξη τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 1447/84 ἀνάγεται στὸ
πραγματοῦμενο τῆς δικτατορίας προπροαρασκευαστικὸ στάδιο.

Επειδὴ ὁ αὐτῶν, με ἀίτηση ποὺ εἶχε υποβάλει
στὴν υπηρεσία (ἄρθρο 21 νόμου 1848/89), ζήτησε τὴν
ἀποκατάστασή του κατὰ τῆς εἰδικῆς διατάξεως τοῦ Ν.
1447/1984, γιὰ τὸ λόγο ὅτι ἡ ἐξοδότης ἀπὸ τὸ στράτευμα
(στρατιωτικὴ σχολὴ Ευελπίδων) τὸ ἔτος 1954 ἀφελόνταν
σε δραστηριότητες ποὺ συνδέονταν ἀμεσα με τὸ

προπαρασκευαστικό στάδιο της επιβολής της δικτατορίας της 21.4.1967. Το αίτημά του αυτό απορρίφθηκε από το αρμόδιο Κελετώ Ειδικό Συμβούλιο, με την αιτιολογία αφενός ότι η έξοδός του οφείλονταν σε παραίτησή του και αφετέρου ότι δεν προέκυψε καμία δραστηριότητα από εκείνες που ειδικά προβλέπονται από τις διατάξεις του άρθρου 6 του παραπάνω νόμου 1447/1984.

Επειδή, όπως ομολογείται και από τον ίδιο τον αιτούντα, τόσο με το κρινόμενο δικόγραφο όσο και με την αρχική του αίτηση στην υπηρεσία, η έξοδός του από το στράτευμα (Σ.Σ.Ε.) έγινε ύστερα από παραίτηση. Ειδικότερα στο κρινόμενο δικόγραφο αναφέρεται κατά λέξη: "... υπέβαλα την παραίτησή μου και έφυγα για το σπίτι μου...", και στη συνέχεια "... μέχρι που με εξαναγκάσαν... να υποβάλω παραίτηση...". Ενόψει συνεπώς του γεγονότος ότι η απομάκρυνση του αιτούντος, και καθ'ομολογία του ίδιου, έγινε ύστερα από παραίτησή του, ανεξάρτητα αν συνέτρεχε περίπτωση εξαναγκασμού στην υποβολή της και ανεξάρτητα αν οι διατάξεις του άρθρου 6 του Ν. 1447/84 καλύπτουν και τις περιπτώσεις των μαθητών τους Σ.Σ.Ε., δεν μπορούσαν οπωσδήποτε στην κρινόμενη περίπτωση να έχουν εφαρμογή, προεχόντως για το λόγο ότι, σύμφωνα με όσα στις αρχικές σκέψεις εκτέθηκαν, οι διατάξεις αυτές καλύπτουν αποκλειστικά τις περιπτώσεις εκείνων των στρατιωτικών που είχαν απομακρυνθεί μόνο "... εξαιτίας δυσμενών κρίσεων...". Με τα δεδομένα αυτά, η προσβαλλόμενη άρνηση της διοικήσεως να υπαγάγει την περίπτωση του

αιτούντος στις παραπάνω διατάξεις, είναι νόμιμη και πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη η κρινόμενη αίτηση ακυρώσεως.

ΜΕ ΤΙΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΑΥΤΕΣ

Απορρίπτεται την αίτηση ακυρώσεως.

Διατάσσεται να περιέλθει το παράβολο στο δημόσιο, και

επιβάλλεται σε βάρος του αιτούντος τη δικαστική δαπάνη του δημοσίου, που ανέρχεται σε δραχμές επτά χιλιάδες (7.000).

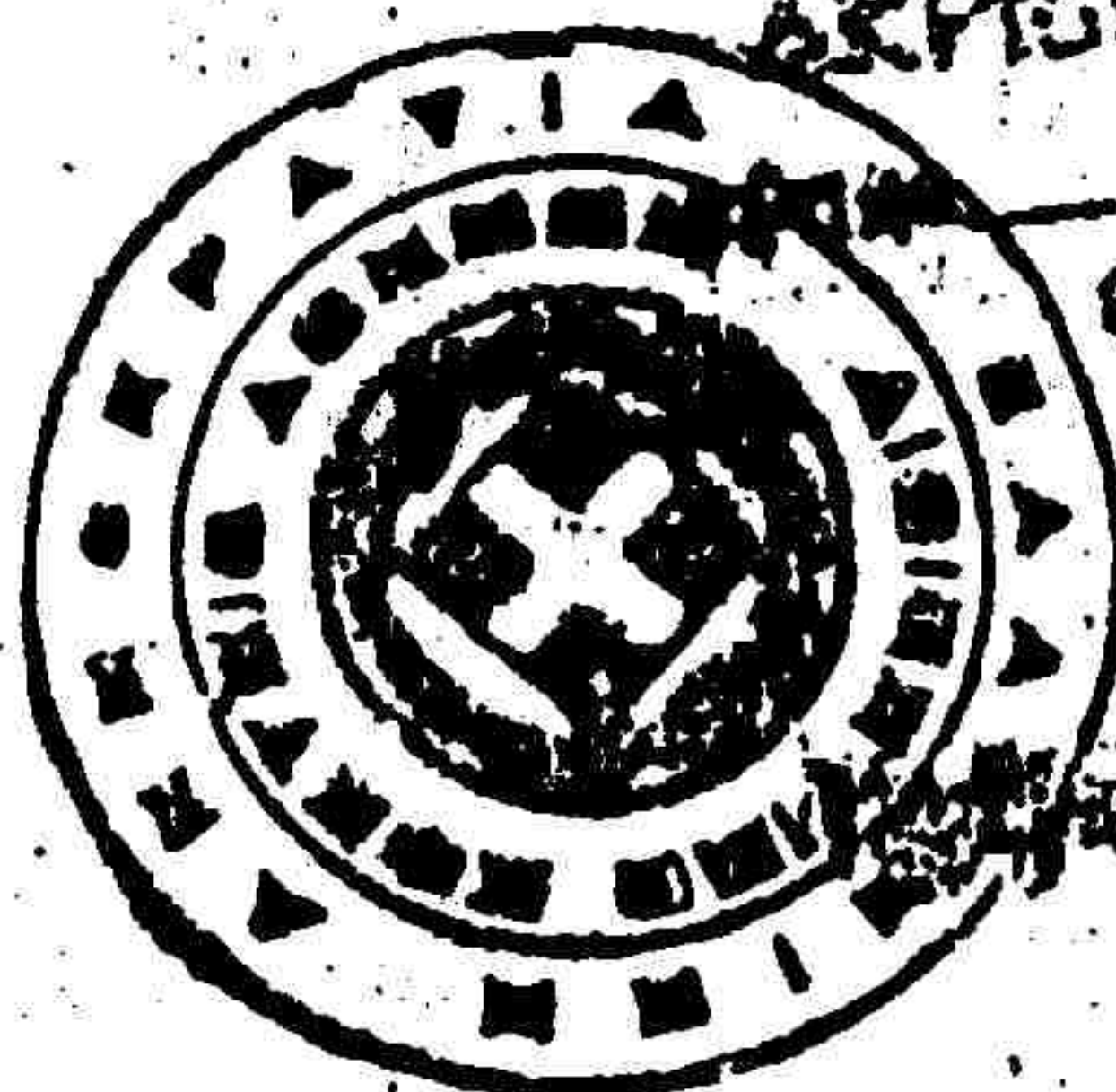
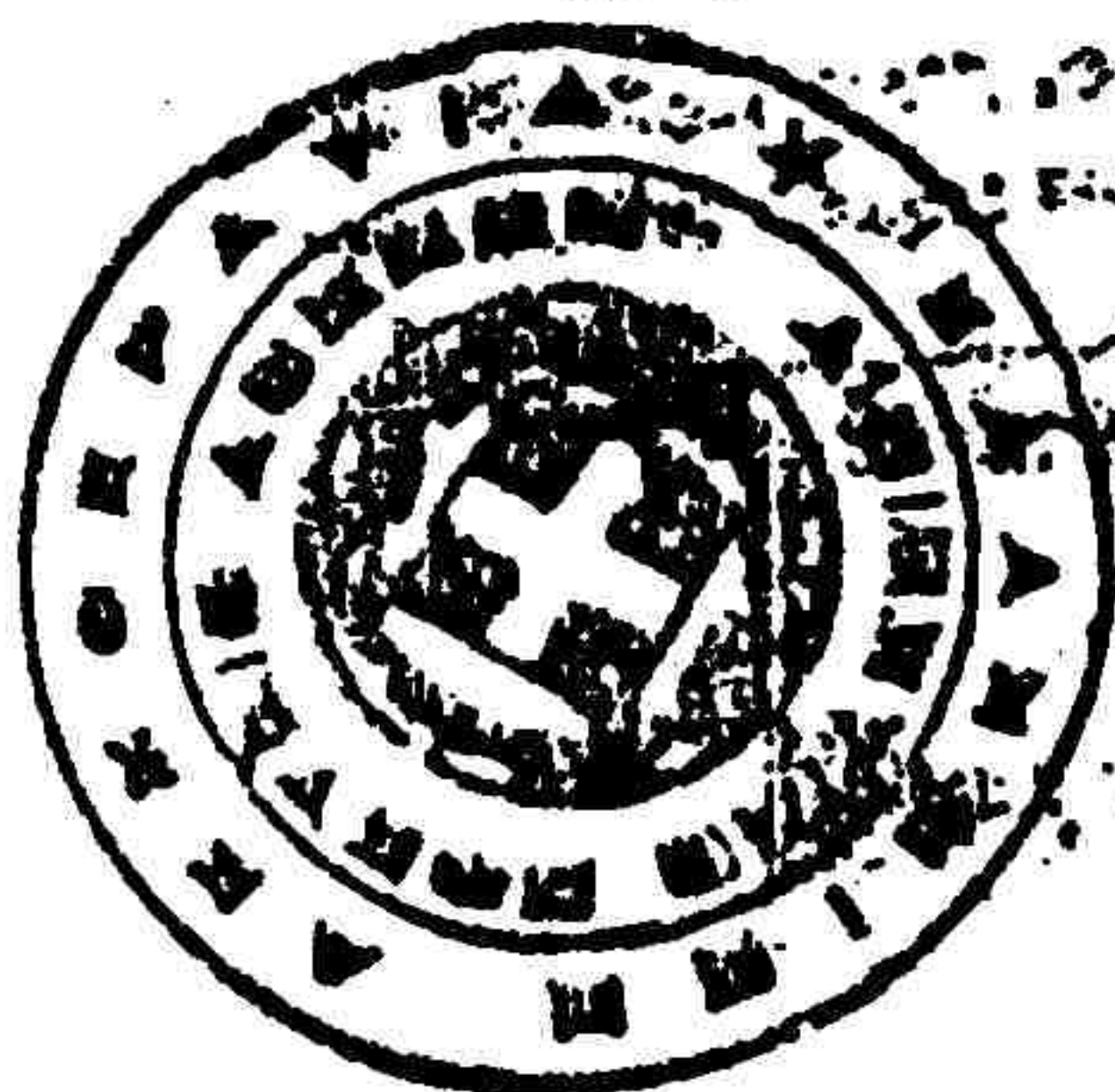
Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 24 Μαρτίου 1993 και δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Δημοκρατίας στο ακροατήριο του Δικαστηρίου στις 31 Μαρτίου 1993.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΕΘΗΚΑΣ

Ερμηνεύει δύσμενή κρίση = αποστρατεία, απόφαση, οριστική απόλυση.

THEMA . . .

Με μέλη τούς: Αλέξανδρο Κουμουτσέα, Πρόεδρο Εφετών,

συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του

Τ' ο υ Νικολάου Δαβίδη, κατοίκου Αθήνας, που παραστά-

Κατά του Υπουργού Εθνικής Άμυνας, που παραστάθηκε

Με την αιτήσιν του αυτή ο αὐτὸν ζητᾷ να ἀκυρωθοῦν :

3. Φ042/000/ΑΔ 27919/26-Ι-85 πράξη του ΓΕΑ, με το οποίο

απόφαση του Ειδικού Ειδικού Συμβουλίου, β) η αυτή από-

Κατά τη δημόσια συζήτηση που ακολούθησε το Δίκαστή-

το ν' εισηγητή της υπόθεσης, εφέτη Διοικητικών Δικα-

THEY WOULD NOT BE THE SAME AS THE OTHERS.

στηρίων Ιωάννη Λώλη, που διάβασε τη σχετική έκθεσή του, εξέθεσε τα ζητήματα που προκύπτουν και ανέπτυξε τη γνώμη του γι' αυτά.

τ ο ν πληρεξούσιο δικηγόρο του αιτούντος που ανέπτυξε και προφορικά τους λόγους ακύρωσης και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση, καθώς και

τ ο ν εκπρόσωπο του Υπουργού που ζήτησε, αντίθετα, να απορριφθεί η αίτηση.

Μετά τη συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη και, αφού

μ ε λ έ τ η σ ε, τη δικογραφία και τις σχετικές διατάξεις και

α π ο φ α σ ί ζ ε ι, τα εξής:

Επειδή με την κρίνόμενη αίτηση για την οποία καταβλήθηκαν τα νόμιμα τέλη και το παράβολο (βλ. διπλότυπα εισπραξεως 192390-91/1986 και ειδικά έντυπα παραβόλου 202.229, 779.456) ζητείται να ακυρωθούν: α) το Φ.042/000/ΑΔ, 279719 / 26-II-85 έγγραφο του Σμήναρχου Διευθυντή του Β4 Κλάδου του ΓΕΑ, με το οποίο εκδηλώθηκε η άρνηση της διοικήσεως να εκδώσει το Π.Δ/μα για την προαγωγή του αιτούντος στο βαθμό του Σμηναγού, κατά τις αποκαταστατικές διατάξεις του Ν. 1447/84, μετά την από 19.4.85 απόφαση του Μικτού Ειδικού Συμβουλίου και β) η αυτή απόφαση του Συμβουλίου, με την οποία ο αιτών κρίθηκε στη συνέχεια "μη προακτέος" στο βαθμό του Επισμηναγού.

Επειδή με τις αποκαταστατικές διατάξεις του Νόμου 1447/1984 ορίζεται, μεταξύ άλλων, ότι "στις διατάξεις του ΝΔ 197/1974, του Ν.322/1976 και αυτού του νόμου υπάγονται και οι

στρατιωτικοί των Ενόπλων Δυνάμεων που εξήλθαν από την υπηρεσία πριν από την 21.4.1967, εξαιτίας δυσμενών κρίσεων, οι οποίες όμως οφείλονται αποδεδειγμένα στην υπηρεσιακή τους δραστηριότητα για τον εντοπισμό και την παρεμπόδιση της δράσεως των πραξικοπηματιών της 21.4.1967 ή άλλων οργάνωσών στο στράτευμα, κατά το προπαρασκευαστικό στάδιο της επιβολής της δικτατορίας....." (άρθρ. 6), ότι "Οι υπαγόμενοι στις διατάξεις του παρόντος νόμου..... κρίνονται όστερα από αίτησή τους από το Μικτό Ειδικό Συμβούλιο του Ν. 322/1976....." (άρθρ. 9 παράγ. Ι) και ότι "Εάν ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας διαφωνεί με ευμενή κρίση για ένα ή περισσότερους από τους κρίνομένους, δύναται μέσα σε ένα (1) μήνα από την ημέρα υποβολής των Πινάκων να τους μεταφέρει σε δυσμενέστερο Πίνακα με αιτιολογημένη απόφασή του" (άρθρ. 9 παράγ. 55).

Επειδή από τις παραπάνω διατάξεις προκύπτει ότι η αρμοδιότητα για την αποκατάσταση των στρατιωτικών ανήκει αποφασιστικά στο Μικτό Ειδικό Συμβούλιο του Ν. 322/1976, και μόνο ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας, όχι όμως και άλλο όργανο της διοικήσεως, μπορεί να διαφωνήσει με ευμενή κρίση του Συμβούλου, προβαίνοντας στην περίπτωση αυτή στις ενέργειες που προβλέπει η παράγραφος 5 του άρθρου 9 (ΣτΕ 4451/1986).

Επειδή από τις αυτές διατάξεις και ειδικότερα του άρθρου 6, που αναφέρονται σε ειδικές περιπτώσεις κρίσεως και αποκαταστάσεως των στρατιωτικών εκείνων, που διώχθηκαν πριν από την 21.4.1967 για συμπεριφορά ή δραστηριότητα σχετιζόμενη με την προπαρασκευή της δικτατορίας, προκύπτει επίσης ότι για να υπαχθεί ο στρατιωτικός στις ειδικές αυτές αποκαταστατικές

ρυθμίσεις, απαιτείται, εκτός των άλλων, να είχε εξέλθει από το στράτευμα αποκλειστικά " εξαιτίας δυσμενούς κρίσεως " όπως ειδικά επισημαίνεται στο κείμενο του νόμου, δηλαδή, η έξοδος από την υπηρεσία να ήταν το άμεσο αποτέλεσμα της δυσμενούς αυτής κρίσεως των συμβουλών, όπως στις περιπτώσεις αποστρατείας, απόταξης και οριστικής απόλυσης. Επομένως δεν εμπίπτουν στις πιο πάνω ρυθμίσεις οι περιπτώσεις εκείνες των στρατιωτικών, οι οποίοι δεν απομακρύνθηκαν εξαιτίας δυσμενών κρίσεων, αλλά είχαν παραιτηθεί από την υπηρεσία πριν από την 21.4.1967, κατόπιν αιτήσεως των, άσχετα από τους λόγους που τους οδήγησαν στην υποβολή της παραίτησεως. Η έννοια αυτή του νόμου προκύπτει κατ'αντιδιαστολή και από το γεγονός ότι σε άλλες αποκαταστατικές διατάξεις (άρθρ. 5 παραγρ. I ΝΔ 76/74 , αρ. I2 παραγρ. I Ν. 1232/82), ιδιαίτερα μάλιστα στις συναφείς διατάξεις της παραγρ. I του άρθρου I του ΝΔ 197/1974, ρητώς συμπεριλαμβάνονται στις αποκαταστατικές ρυθμίσεις όχι μόνο οι στρατιωτικοί που αποστρατεύθηκαν κλπ, αλλά και όσοι απ'αυτούς εξαναγκάσθηκαν σε παραίτηση. Και ναι μεν για την επανάκριση αυτή (αντικείμενα της κρίσεως) το άρθρο 6 του Ν. 1447 παραπέμπει περαιτέρω στο ΝΔ 197/1974 κλπ, όμως για τον προσδιορισμό των προσώπων που δικαιούνται να ζητήσουν αυτή την επανάκριση (υποκείμενα της κρίσεως) δεν έχει εφαρμογή το άρθρο I του Ν. Δ. 197/1974, αφού τα πρόσωπα αυτά, κατά σαφή και ρητή διατύπωση ειδικώς καθορίζονται με αυτό τούτο το άρθρο 6 και περιορίζονται μόνο σε όσους " εξήλθαν..... εξαιτίας δυσμενών κρίσεων " (όπως αποστρατεία, απόταξη, οριστική απόλυση), χωρίς κατόπιν αυτού να καταλείπεται, αναφορικά με τα υποκείμενα της επανάκρισεως, ευχέρεια εφαρμογής του άρθρου I του ΝΔ 197/1974, και

συνεπώς στη διάταξη αυτή του άρθρου 6 δεν περιλαμβάνονται οπωσδήποτε και οι "εξαναγκασθέντες" σε παραίτηση, κατ'αντιδιαστολή προς τη διάταξη του άρθρου I του ΝΔ 197/1974, όταν ειδικά και ρητά μνημονεύεται και η κατηγορία αυτή των στρατιωτικών. Άλλωστε οι διατάξεις του ΝΔ 197/1974 καλύπτουν άλλη περίοδο, ήτοι ολόκληρο και μόνο το χρονικό διάστημα της δικτατορίας (21-4-67-24-7-74), κατά το οποίο επικρατούσαν όλως ιδιαίτερες συνθήκες, ενώ η διάταξη του άρθρου 6 του Ν. 1447/1984 ανάγεται σε άλλη περίοδο, ήτοι στο προηγούμενο της δικτατορίας προπαρασκήναστικό στάδιο.

Ε.Υ.Σ

Επειδή ο αιτών, Υποσηναγός της Πολεμικής Αεροπορίας είχε αποστρατευθεί το έτος 1955, μετά από αίτηση παράταξης που υπέβαλε στην υπηρεσία. Ακολούθως, και μετά την ισχύ του Ν. 1447/1984, ζήτησε την αποκατάστασή του, σύμφωνα με τις ειδικότερες ρυθμίσεις του άρθρου 6, με την αιτιολογία ότι το έτος 1955 είχε εξαναγκασθεί σε παραίτηση. Το Μικτό Ειδικό Συμβούλιο, που επιλήφθηκε στη συνέχεια, έκρινε τον αιτούντα ως "πρόακτέον" μεν στο βαθμό του Σηναγού, μη προακτέον όμως για το βαθμό του Επίσημαγού. Η διοίκηση, με την πρώτη από τις προσβάλλόμενες πράξεις, ήτοι το από 26.11.85 έγγραφο του Σμήναρχου-Διευθυντή Β4/ΓΕΑ, γνώρισε στον αιτούντα ότι, αφού είχε αποστρατευθεί κατόπιν αίτησής του, δεν εμπέμπει στις ειδικές αποκαταστατικές ρυθμίσεις του άρθρου 6 του νόμου 1447 και κατόπιν αυτός δεν θα εκδοθεί το Π.Διάταγμα για την προαγωγή του στο βαθμό του Σηναγού. Σύμφωνα όμως με την ερμηνεία

των σχετικών διατάξεων, που στην αρχή παρατέθηκε, ο παραπάνω Διευθυντής του ΓΕΑ δεν είχε αρμοδιότητα να ερευνήσει περαιτέρω τη νομιμότητα της απόφασης του Μικτού Ειδικού Συμβουλίου και να αρνηθεί την προαγωγή του αιτούντος σε μόνο το βαθμό του Σμηναγού. Συνεπώς η πρώτη από τις ένδικες πράξεις αναρμόδια εκδόθηκε από τον παραπάνω Διευθυντή του ΓΕΑ και πρέπει να ακυρωθεί, κατά το βάσιμο σχετικό λόγο ακυρώσεως (ΑΔ ΗΟΟ ΣΤΕ 4451/1986).

Επειδή ακολούθως, ενόψει του γεγονότος ότι ο αιτών δεν είχε αποστρατευθεί εξαιτίας δυσμενούς κρίσεως αλλά είχε παραιτηθεί από την υπηρεσία κατόπιν αίτησής του, την οποία είχε υποβάλει το έτος 1955, η μη προαγωγή του από το Συμβούλιο, με τη δεύτερη από τις ένδικες πράξεις, στο βαθμό του Επισμηναγού είναι νόμιμη, έστω και αν η τελευταία αυτή πράξη στηρίζεται σε διάφορη αιτιολογία. Και τούτο γιατί, αφού ο αιτών, όπως προαναφέρθηκε, είχε εξέλθει από την υπηρεσία κατόπιν παραίτησής και όχι εξαιτίας δυσμενούς κρίσεως, δεν ενέπτε, σύμφωνα με όσα παραπάνω έγινε δεκτά, στις ειδικές αποκαταστατικές ρυθμίσεις του άρθρου 6 του Ν.1447/1984. Συνεπώς ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επειδή, κατόπιν αυτών, πρέπει να γίνει μερικώς δεκτή η κρινόμενη αίτηση ακυρώσεως.

ΜΕ ΤΙΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΑΥΤΕΣ

Δέχεται την αίτηση ακυρώσεως κατά το μέρος που στρέ-

φεται κατά της από 26.ΙΙ.1985 αρνητικής απαντήσεως του Διευ-

θυντή του ΓΕΑ, η οποία αντιστέκεται στο νόμιμο δικαίωμα του αιτούντος

ΠΡΟΣ: ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

Τμήμα Αναφορών

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

Τηλέφωνο 2106598285-172, Fax 2106552035

e-mail: nomgkbe@mod.mil.gr

Φ.900α/3663/11504

Αθήνα, 1 Φεβ. 2011

ΚΟΙΝ.: -Βουλευτή κ. Φώτη Κουβέλη

-ΥΠΕΘΑ /Γραφείο ΥΕΘΑ

-ΥΠΕΘΑ /Γραφείο ΑΝΥΕΘΑ

-ΥΠΕΘΑ /Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

ΘΕΜΑ: Κοινοβουλευτικός Έλεγχος

ΣΧΕΤ.: Αναφορά 2479/11-01-2011 της Βουλής των Ελλήνων

Σε απάντηση της αναφοράς που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Φώτης Κουβέλης προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας με θέμα την αποκατάσταση των στρατιωτικών Ε.Δ. οι οποίοι εξαναγκάστηκαν σε παραίτηση ή εκδιώχθηκαν για πολιτικούς λόγους κατά το διάστημα 15-7-1965 έως 21-4-1967, σας γνωρίζω τα ακόλουθα σύμφωνα με τα στοιχεία που τέθηκαν υπ' όψιν μου:

Η αποκατάσταση των στρατιωτικών Ε.Δ. της περιόδου 1965-1974 ρυθμίζεται από το Ν.Δ. 197/74, τον Ν. 322/1976 και τον Ν. 1447/1984, οι οποίοι προβλέπουν και περιπτώσεις αποκατάστασης για την περίοδο πριν από την 21-4-1967.

ΥΠΕΘΑ /Νομικό Γραφείο

Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

Ακριβές Αντίγραφο

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Β. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

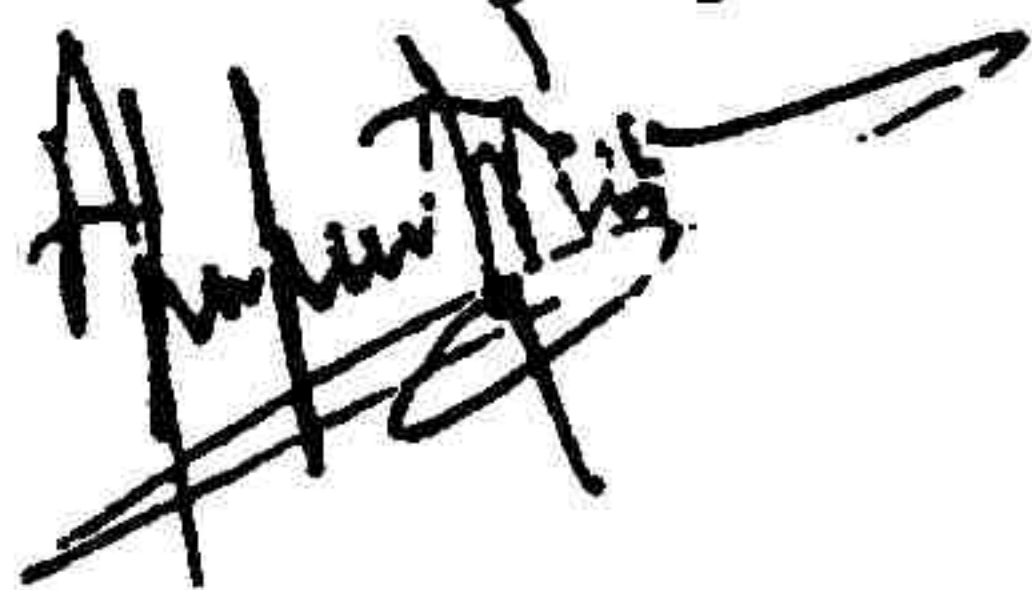
θυντή του ΓΕΑ και ακυρώνει την άρνηση της διοικήσεως να προαγάγει τον αιτούντα στο βαθμό του Σμηναγού, κατά το σχεπτικό.

Απορρίπτει την αυτή αίτηση, κατά το μέρος που στρέφεται κατά της από 19.4.1985 αποφάσεως (Πρακτικού) του Μικτού Ειδικού Συμβουλίου, για τη μη προαγωγή του αιτούντος στο βαθμό του Επισμηναγού.

Διατάσσει να αποδοθεί το παράβολο στον αιτούντα, και Συμφωνίζει τη δικαστική δαπάνη.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 11 Φεβρουαρίου 1987, η δε δημοσίευση της απόφασης στην ίδια πόλη, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στις 13 Φεβρουαρίου 1987 στο ακροατήριο. -

Ο Πρόεδρος

Η Γραμματέας

Το πρωτόκολλο
αποφασίστηκε
24/4/87
[Signature]